

Forfatter: Bang, Herman

Titel: BRAHMINEN

Citation: Bang, Herman: "BRAHMINEN", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bang06val-shoot-workid56589.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

BRAHMINEN

I

Hvorfor, Bajadere, frister Du hin Brahmin
med dine Læbers Rødt og med dine Smil?
Véd Du da ej, at i Templet ved Ganges' Bred
gav han Indiens Gud hele sit Liv?

23

Hvorfor, Bajadere, drager Du ad hans Vej
med dine Længsels Blik og med dine Ord?
Ser Du da ej, at ikkun mod Ganges' Vand
Stirrer med Sorg i Sind den stakkels Brahmin?

Hvorfor, Bajadere, strejfer Du vel hans Kind
med al din Aandes Glød og med dit Haar?
Véd Du da ej, at selv om han længtes mod Dig:
Indiens Gud - tog jo hans Liv.

(1882.)

II.

Kom og lad mig flette
Roser i dit Haar,
Du, Glædens Præstinde,
og dans og blot
din dejlige Lænd,
skønne Præstinde.

Stum sidder Brahmas Søn:
Øjet uden Begær
hviler paa din fremmede Skønhed.
Ham bringer din Lænd
intet Budskab om Lyst.
Og ikke din høje Barm
er bølgende Puder
for hans Vellyst -
til at dække med Kys.

Ham er din hvide Hud
ikke levende Silke
ikke for hans Mund
og ikke for hans kælede Hænder;
og ej dine Læber
en blodig Blomst,
i hvis Sødme begravet
han drak Berusning.

24

Og dog - lad mig flette
Roser i dit Haar,
dans, Præstinde!
Kælen som Pantren i Spring,
kysk som Dommæas Søn,
skøn som en Jomfru fra Melos -
da maaske
vakes han,
Sønnen af Brahma.

Ja - jeg vil flette
Roser i dit Haar,
Glædens Præstinde.
Selv vil jeg blotte din Lænd,
selv vil jeg binde dit Skørt.

Men han, ak, Brahmas Søn,
dog bli'r Dig fremmed.

III.

Jeg søgte ham, Brahminen,
under Palmernes Kroner,
spurgte ham stille,
mens Stjernerne tændtes:

Hvad er at leve?
- At maatte forsage!
Hvad er at nyde?
- At forbryde sig mod Gud!

Saa talte han, den Arme,
under Palmernes Kroner.
Ganges flød stille,
mens Stjernerne tændtes.